

РЕШЕНИЕ

№ 6975

гр. София, 13.11.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 44 състав, в публично заседание на 15.10.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Юлия Тодорова

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **1268** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – 161 от ДОПК.

Жалбоподателят Д. С. В. - П. от [населено място], [улица] чрез адв. А. Н. със служебен адрес : [населено място], [улица] А , ет.1 ап.4 оспорва Ревизионен акт №[ЕГН]/31.05.2012г. издадено от Главен инспектор при ТД на НАП, потвърден с Решение № 2744 от 24.11.2012г. на директор на Дирекция „ О. „ при ЦУ на НАП, понастоящем Дирекция „ОДОП” при ЦУ на НАП.

Жалбоподателката по същество оспорва посочения ревизионния акт, макар и неправилно да посочва, че обжалва горесцитираното решение, тъй като видно от жалбата до съда, се касае до оспорени установени с РА задължения по ЗОДФЛ / отм. / и ЗДДФЛ за периода 2005г., 2006г. и 2007г. общо Д. в размер на главница 18141,16/ осемнадесет хиляди сто четиридесет и един лв. и 16 ст. / и законна лихва в размер на 10978 , 89 / десет хиляди деветстотин седемдесет и осем лв. и 89 ст. /лева, т.с. сбора на сумата за главница и лихва за трите години.

Счита, че оспореният РА е неправилен и незаконосъобразен тъй като неточно е приложена Наредбата за командировките в чужбина и други нормативни актове, което е довело до спорните изводи на ревизиращите.

Твърди и, че не са налице предпоставките на чл. 122 от ДОПК за извършване на ревизията. Това било така, защото ревизиращият екип не изпълнил реда в ал.2 на чл.122 и ал.1 на чл.124 от ДОПК. Според тези разпоредби, когато органът на приходите установи наличие на обстоятелства за провеждане на ревизията по особен ред, той уведомява ревизираното лице , че основата за облагане с данъци ще бъде

определена по предвидения по чл.122 от ДОПК ред и му определя срок за представяне на доказателства и за вземане на становище, който не може да бъде по - кратък от 14 дни. Ревизиращият екип не е изпълнил това свое задължение. Не е връчено надлежно уведомление по чл.124 ал.1 от ДОПК. Разпоредбата на чл.124 ал.1 от ДОПК е императивна и задължава органа по приходите след като установи наличие на основанията по чл.122 ал. 1 от същият кодекс, задължително да пристъпи към такова уведомление. Законът в този смисъл изисква да се даде възможност на ревизираното лице да даде обяснение, с което да докаже всички източници на доходи. Липсата в конкретния случай на такова уведомление, според жалбоподателката е съществено процесуално нарушение по смисъла на чл.146 т.3 от АПК.

На следващо място поддържа, че видно от приложените доказателства към РА, същата е представила копие на трудова книжка от ЕТ „ М. - С. В. „ с ЕИК[ЕИК] от 03.12.2007г. с основна заплата от 2000 / две хиляди / лева. Ревизиращите неправилно не са взели предвид този доход.

Неправилно ревизиращият орган е сметнал, че когато едно физическо лице пътува в чужбина в страна от ЕС, / жалбоподателката е представила декларации от лицата поели нейната издръжка, квартирни, пътни и храна /, разходите на това лице трябва да се изчисляват на базата на Наредбата за командировките в чужбина. През 2005г. тъжителката е пътувала на чужди разноски в чужбина / има приложени доказателства в тази посока /, но ревизиращият орган е приел, че е изхарчила според наредбата за командировките в чужбина, сумата от 1505, 99лв. Този извод на ревизиращият екип е неправилен и сумата не е следвало да се включи в нейния паричен поток.

Неправилно ревизиращият орган е възприел и , че за 2005 на жалбоподателката ѝ е било необходимо за жизненото ѝ оцеляване сумата от 163,25лв. месечно. Твърди, че в този период сумата, с която е живяла месечно, е била в размер на М. или в размер на 150лв.

Жалбоподателката в този период е живяла при родителите си, била е студентка и според Семейният кодекс, те са били длъжни да я издържат. Пзовава се на чл.82, ал.2 от СК / отг. /. Според текста родителите дължат издръжка на своите деца когато нямат доходи и имущество, от което да се издържат до 25 годишна възраст, когато децата продължат образованието си във висши и полувисши училища. Твърди, че тя е била студентка в У. .

Затова счита, че ревизиращият орган би трябвало да не начислява на жалбоподателката суми за разходи на живот за периода до април 2007г.

Ревизиращият екип е допуснал процесуално нарушение и като не е предоставил възможност на Д. П. да представи доказателства за доход от 35 000 евро. Тази сума жалбоподателката е получила от продажба на недвижим имот на Я. Р. К. . Той е заплатил на Д. В. - П. сумата от 45 000 евро по сметка в банка Д.. Като за този превод има банкови извлечения по настоящата преписка.

На 10.11.2006г. Д. В. превежда от личната си сметка сумата от 35 000 / тридесет и пет хиляди / евро на М. Д. Ш.. Тази сума е дадена в заем. След около 10 дни е върната в брой от Ш. на В. - П.. Поддържа на следващо място, и че неправилно ревизиращият орган е прел за периода 2007г., че при недеklarирана сума от 3415,73лв. според данъчната скала по ЗДДФЛ, размерът на данъчното задължението е 211.46лв., неправилно е сметнато, че задължението е в размер на 1143.78лв. Тази грешка на ревизиращият екип е обективирана и в обжалваният акт.

Неправилни са изводите на ревизиращият екип, който не е признал и включил всички изплатени суми по болнични листове за раждане на дете в паричният поток на тържителята, тъй като тя не ги е изтеглила в брой от своята банкова сметка, а е заплащала с дебитната си карта от същата тази сметка суми за домакинството. Ревизиращият екип е взел странното решение, че щом тези суми не са изтеглени на каса от банковата ѝ сметка и с тях е заплащано с дебитната карта суми за нейното домакинство, тези суми не следва да не бъдат включени в паричния поток на тържителята.

Неправилно ревизиращият екип не е включил в паричния поток на тържителята сумите, които са ѝ заплащани като трудово възнаграждение през 2010г.

При определяне на паричния поток на тържителята не е взето предвид направено дарение от Е. К. / дядо на съпруга ѝ / в размер на 200 000 щатски долара.

При горните фактически твърдения моли съдът да отмени оспорения ревизионен акт.

Отвратната страна счита жалбата за неоснователна и моли да се отхвърли като такава.

Представителят на Софийска градска прокуратура също счита жалбата за неоснователна.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на [чл. 235 ал. 1 от ГПК](#) във вр. с [чл. 144 от АПК](#), събраните и приети по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна, следното:

Със Заповед № РД-01-918 от 27.06.2011г. на Директора на ТД на НАП, са определени лицата, компетентни да издават заповеди за възлагане на ревизии, в случая Руска Р. Б., началник сектор „Ревизии” и К. Л. Г., на същата длъжност.

В изпълнение на Заповед за възлагане на ревизия № 1114098/23.12.2011 г., изменена със Заповед за възлагане на ревизия № 1201944/07.03.2012 г., изменена със ЗВР № 1202888/06.04.2012 г., е възложена извършване на ревизия на жалбоподателя за определяне на задължения по чл. 35 от ЗОДФЛ /отм./за 2005 и 2006 г. и чл. 48 от ЗДФЛ за 2007 и 2008, 2009 и 2010 г.

В резултат на извършената ревизия е издаден ревизионен доклад № [ЕГН]/31.05.2012 г.

В законоустановения срок жалбоподателя внася писмено възражение по ревизионния акт.

Ревизията приключва с издаване на ревизионен акт № [ЕГН]/31.05.2012 г. издаден от М. Т. Ф. на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП – [населено място]. Същата е упълномощена със Заповед №К 1202888 от 09.05.2012г., съответно на длъжност главен инспектор съгласно Заповед № 866.1 от 17.12.2010г. на Изпълнителния директор на НАП. Р. акт е връчен на жалбоподателя на дата 06.06.2012г. чрез упълномощен представител адв.К. Я., съгласно приложеното по делото пълномощно рег. № 1271 от дата 07.02.2012г. на Нотариус С. Г., Помощник-нотариус по заместване на Нотариус В. Г., с район на действие СРС, номер от Нотариалната камара №340.

С жалба рег.№ 1494-05-112 от 15.06.2012г. по описа на ТД на НАП, жалбоподателята е подала такава против оспорения РА и до Директора на Дирекция „О.” понастоящем „ОДОП”. В жалбата по административен ред против РА, се оспорва акта, с който по реда на чл.122 от ДОПК за данъчен период 2005г. е определена данъчна основа в размер на 2438,49лв. и начислен данък в размер на 151,70лв. и за

данъчен период 2006г., за която е определена данъчна основа 72 842,20лв. и определен данък за внасяне от 16 846,13лв. или общо данък в размер на 18 141,61лв. и лихва от 10 978,89лв.

В ревизионния акт са взети предвид получени доказателства от трети лица във връзка с направени запитвания до тях, касаещи приходите и разходите на Д. С. В.. С ревизионния акт е променен установения дължим данък по чл. 35 от ЗОДФЛ в сравнение с този отразен в ревизионния доклад, връчен на жалбоподателя на 06.06.2012 г. В резултата на извършените проверки и констатации в РА са установени задължения чл. 35 от ЗОДФЛ в размер на 18141,61 лв. и лихва в размер на 10978,89 лв., но не и в посока влошаване положението на жалбоподателката.

С Решение №2744 от 21.11.2012г. на Директор на Дирекция „О.”/понастоящем „ОДОП”/ е потвърден изцяло оспорения ревизионен акт. Преди това срокът за произнасяне, е бил удължен със споразумение между страните.

Решението е съобщено на жалбоподателката на дата 15.12.2012г., за което се прилага пощенски плик и разписка известия, а жалбата до съда е подадена чрез по горестоящия административен орган на дата 17.12.2012г. по описа на Дирекция „ОИУ” с вх.№ 94-00-300, за което е сторено и надлежно отбелязване върху нея.

При тези констатации съдът намира, че жалбата е процесуално допустима и подадена в сроковете по чл.156 и сл. от ДОПК, като се оспорват данъчните задължения на задълженото лице за данъчен период 2005г., 2006г. и 2007г. Последното е изложено и като констатация в обстоятелствената част на решението на директора на Дирекция „О.” /тогава/.

Съдът намира, че жалбоподателката е оспорила по административен ред данъчните задължения, които са й вменени в размер общо на 18141,16лв. и лихва от 10978,89лв. така както се сочи в първоначалната жалба против РА. Следователно и независимо, че не е посочила изрично, че оспорва РА и относно определените й данъчни задължения за 2007г., тъй като се позовава на сумарно число за трите години и оспорва този размер, то жалбата против РА, депозирана пред АССГ е допустима /има проведено оспорване пред погорестоящия административен орган по смисъла на ДОПК/и за данъчен период на 2007г.

Установява се от оспорения РА и РД към него, че от извършена проверка в персонален регистър на НАП за информацията от централизираните бази данни „Данъчни декларации по чл. 50 от ЗДДФЛ”, няма подадени данъчни декларации от лицето , вкл. и за периода 01.01.2007 година - 31.12.2010 година. Същото се установява и за 01.01.2005 година - 31.12.2007 година, а именно, че не са подавани Г. по чл.51 от ЗОДФЛ, няма ползвано право на данъчно облекчение за деца.

Установено е в РД, че жалбоподателката е сключила граждански брак на 22.04.2007г. , като според РД на съпруга й също има възложена ревизия.Няма данни по делото дали към момента е приключва, но провеждането й не се оспорва от жалбоподателката.

Според РД, че през ревизираният период лицето Д. С. В.- П. в резултат на направената справка в регистър на НАП за - данни за осигуряването по ЕГН за периода 01.01.2005- 31.12.2009г. има подадени данни за осигурителен доход както следва: за финансова 2005г. - няма получени доходи ; за финансова 2006г. - няма получени доходи. За финансова 2007г., 2008г., 2009г. и 2010г. - при проверка в регистрите на НАП е установено, че лицето е назначено на трудов договор с осигурител [фирма] с ЕИК по Булстат[ЕИК] считано от дата 03.12.2007г. с основна

заплата 2000.00 лева. За трудовия си стаж лицето представя трудова книжка № 18 сер.Г, както и такава на Е. Я. К. относно трудовия стаж и получено трудово възнаграждение на лицето. При проверка на осигурителя: справка за задълженията на осигурител по Декларация обр.6 за периода 01.01.2005-30.04.2012г. е установено, че няма подавани декларации, т.е няма данни за платените осигурителни вноски и съответни изплатено възнаграждение /доход/ на ЗЛ - Д. С. В. – П. /стр. 83 и сл. от делото/. Същата декларира пред ревизиращите, че от сватбата събрали от близки и познати-поканени на сватбата, сумата от 70 500 лева. За достоверността прилага и декларация.

На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на ревизираното лице са връчени искания за представяне на документи и писмени обяснения. Исканията и представените доказателства са описани в т.4.1.1. - 4.1.2. на ревизионния доклад.

По делото е представена декларация от 15.05.2012г. на лицето Д. Г. Н., който понастоящем живее в А.. Установява се от текста на същата, че Д. В. и С. В. заедно с децата си Д., Г., В. и зет им Е. П., няколкократно са били негови гости в Х. в периода 2004-2012г. и лично е поемал разходите по пътуването и престоя им.

Такава декларация съдът е приел с дата 15.05.2012г. на Н. А. А. относно пребиваване на жалбоподателката и семейството, т.с. с баща ѝ за периода от 2005г. до 2012г. в Гърция и в Л.. Приета е декларация от жалбоподателката от дата 08.05.2012г. относно това по какъв начин е заплатена стойността на продажната цена по договор за покупка на апартамент в [населено място], [улица], ап.9, ет.3 и магазин. Представя за тази цел и договор за покупко-продажба на недвижим имот от дата 20.12.2006г. оформен в нотариален акт №200 том 2, рег. № 4250 дело № 345 от 2006г. на Нотариус с Район на действие СРС и №014 на Нотариалната камара.

Има приложена декларация и от С. Н. В. /стр. 95 от делото/, видно, от която същият е дал на дъщеря си сумата от 11 042 лв. Декларацията е в обикновена писмен форма, сумата е взета като приход при формиране на паричния поток за 2006г.

Според друга декларация на В. И. П. /стр. 96 от делото/ подаръкът на жалбоподателката и нейния съпруг за сватбата им, е бил круиз от 07.05.2007г. до 19.05.2007г., с включени всички разходи по транспорт, храна и спане, направен от това лице. Ревизиращите не я кредитират при оформяне на паричния поток за 2007г.

Приети са с административната препика още договор за покупко-продажба на МПС, нотариално заверен рег. № 13537 от 30.09.2005г. на Нотариус Ц. С., с район на действие СРС, справка от КАТ С. за притежавани МПС от жалбоподателката, справка от Агенция по вписванията на стр. 99 и сл. от делото, която е подробно обсъдена в констатациите на РД и относно вписани имуществата придобити от жалбоподателката и нейния съпруг в режим на СИО. Представени са копия от вписани иски молби, по които жалбоподателката е била ищец, съответно ответник във връзка с имуществени спорове и иск за делба на недвижим имот.

Видно е от договор за продажба на недвижим имот оформен в нотариален акт № 145, том 2, дело № 17017 дело № 252 от 2006г., на Нотариус при СРС, че с него и на дата 08.11.2006г. жалбоподателката е продала на Я. Р. К. и и съпругата му собствения си недвижим имот в [населено място], [улица] за сумата от 46 000 евро, който преди това ѝ е дарен от родителите с нотариален акт №96, том 2 рег. № 3321 дело №250 от 2006г. на Нотариус с район на действие СРС, по делото.

Според договора за продажба жалбоподателката е получила сумата от 1000 евро и видно от нотариалния акт, който в тази си част служи като разписка за

получена сума, в брой от купувачите при изповядване на сделката. Според нотариалният акт жалбоподателката ще получи остатъка от продажната цена от 45 000 евро от купувачите чрез отпуснатия им ипотечен кредит от Банка Д. ЕАД. Сумата е преведена на жалбоподателката видно от извлечение по банкова сметка за периода на стр. 161 от делото и стр.13. Според същото сумата от 10 000 евро е изтеглена впоследствие от жалбоподателката и включена като приход в паричния поток за 2006г., а сумата от 35 000евро и 1000 евро не са намерили отражение в приходната част на формирания за 2006г. паричен поток на задълженото лице.

С договор за дарение оформен в нотариален акт №97 от 10.10.2006г. том 2, рег. №3322 дело 0251 от 2006г. на нотариус при СРС, жалбоподателката е дарила на баща си мезонет №2 на [улица], в [населено място].

Представени са и справки на лице по персоналната партида на жалбоподателката за придобитите от нея имоти.

Съдът е приобщил по делото и справка на СДВР, сектор „Български документи за самоличност” от дата 24.04.2012г., според която жалбоподателката е пътувала през периода на 2005г. до страни на ЕС, съответно от 02.07.2005г. до 23.07.2005г. и от 12.08.2005г. до 12.08.2005г., както и през 2007г. съответно на 09.04.2007г., на 12.04.2007г., на 13.04.2007г., на 18.04.2007г. от 07.05.2007г. до 19.05.2007г. Последният период съвпада с този по декларацията, видно, от която през този период жалбоподателката и съпруга ѝ са получили като подарък круиз, с включени храна, транспорт. През 2007г. жалбоподателката е пътувала на 13.07.2007г. и на 27.07.2007г. Няма ангажирани от задълженото лице конкретни доказателства за точния размер на сумата, която са употребили за това пътешествие.

Обсъдена е от ревизиращите и справка по партидата на жалбоподателката относно данни за осигуряваното лице, видно от което на лицето не са внасяни осигуровки, от края на 2007г., откогато е и първия ѝ договор с ЕТ М. С. В.. Няма данни по делото жалбоподателката да е ползвала обезщетение за майчинство преди 2008г., през която година се е родило детето ѝ, видно от посоченото ЕГН на същото в констативната част на ревизионния акт.

На жалбоподателката на дата 26.04.2012г., е връчено Уведомление по чл.124, ал.1 от ДОПК, с което се уведомява лицето, че ревизиращите са установили данни за укрити доходи, наличие на обстоятелствата по чл. 122, ал.1, т.2 от ДОПК. С уведомлението е определен 14 дневен срок за представяне на доказателства от страна на жалбоподателката. Затова неоснователно е възражението ѝ, че такова не ѝ е връчено и е била лишена от срока за подаване на писмени доказателства във връзка с него.

Представени са още банкови извлечения от банковите сметки на жалбоподателката, вкл. и досежно твърденията ѝ, че е предоставила в заем сума, които са ѝ върнати.

В първото по делото съдебно заседание съдът е приел като писмени доказателства ведомости за периода 2008г.-2010г. „М. С. В.”, както и договор за дарение срещу издръжка и гледане сключен от една страна от Д. С. В. като надарен и нейния дядо Е. Я. К., като дарител на сумата от 200 000 щатски долари. Договорът е в обикновена писмена форма без нотариална заверка на подписите на лицата.

Видно е от нотариално заверена декларация от М. Д. Ш. рег.№ 2452 от 01.07.2013г. на Нотариус №370 с район на действие РС [населено място], че същата е върнала предоставената ѝ сума от 35 000 евро от жалбоподателката по банков път, в брой на 14.12.2006г. на Д. С. В..

Според нотариално заверена декларация на Е. Е. П. от дата 02.07.2013г. нотариално заверена с рег. № 21909 на Нотариус Р. Д. с район на действие РС [населено място], същата е декларирала, че е присъствала на даването под формата на дарение на сумата от 200 000 щатски долара на Д. В. от нейния дядо и баща на деклараторката, Е. Я. К.. Според препис извлечение от акт за смърт №0568 от 17.08.2011г. лицето е починало на 16.08.2011г.

Процесуалният представител на ответника е възразил да се приемат тези две декларации, тъй като са създадени нарочно за доказване в процеса по делото.

По отношение на твърдението, че жалбоподателката е била студент, съдът е приел като доказателство и първа страница на диплома за висше образование от У.. В нея не е посочено, годината на придобиване на образователно-квалификационната степен и срока на обучение.

От заключението на първоначална съдебно-счетоводна експертиза, което съдът кредитира като вярно и безпротиворечиво дадено, се установи, че за периода като приход в паричния поток са включени 700 лв. получени от Договор за продажба на МПС Мерцедес. В разходната част на паричния поток са включени по 163,25 лв. месечно представляващи паричен разход средно на идно лице в лева, данни взети от НСИ. В разходната част на паричния поток са включени и дневни разходи за двадесет и два дневна командировка в страна членка на Европейския съюз в размер на 1505,99 лв. Общият размер на разходите включени в паричния поток е 3464,99 лв. намалени с 700 лв. получени средства от продажба на МПС Мерцедес или се формира отрицателна стойност на паричния поток за 2005 г. От ревизиращия екип е установена отрицателна стойност на паричния поток в размер на **2438,49 лв.**

Пълномощникът на жалбоподателката, твърди, че през 2005 г. Д. С. В. е била студентка и е живеела при родителите си. За периода ищцата е харчела по 150 лв. месечно, а не по 163,25 лв., какъвто разход са приели ревизиращия екип изчислен на база данни на НСИ за средния месечен паричен разход на едно лице в лева. Пълномощникът на жалбоподателката оспорва формираните разходи за командировка за пътуване на същата в страна на Европейския съюз. За пътуването са предоставени декларация на лица поели разходите на Д. В. за престоя и извън страната.

За 2006 г. от ревизиращия екип е установено превишение на извършените разходи над получените приходи, респективно недостиг на парични средства в размер на 72 842,20 лв. Върху формираната данъчна основа за общия годишен доход на жалбоподателката таблицата по чл. 35 от ЗОДФЛ /отменен/ е определен дължим данък за 2006 г. на 16 846,13 лв.

От ревизиращия екип в паричния разход са включени статистически данни за паричен разход на едно лице в лева по месеци, разходи за командировки, разходи по програма V. на НАП, движение по банкова сметка намерили отражение в паричните потоци.

Подробен опис на установения от ревизиращия екип приход и разход на база паричен поток, е посочено в таблица на вещото лице.

За 2006 г. от ревизиращия е установено превишение на извършените разходи над получените приходи, респективно недостиг на парични средства в размер на 72842,20 лв. Върху формираната данъчна основа за общия годишен доход на жалбоподателката таблицата по чл. 35 от ЗОДФЛ /отменен/ е определен дължим данък за 2006 г. на 16846,13 лв.

От ревизиращия екип в паричния разход са включени статистически данни за паричен разход на едно лице в лема по месеци, разходи за командировки, разходи по програма V. на НАП, движение по банкова сметка намерили отражение в паричните потоци. Подробен опис на установения от ревизиращия екип приход и разход на база паричен поток вещото лице е предложило в таблица.

Вещото лице анализира и приложения на стр.297-298 по делото Договор за дарение на пари срещу гледане от 14.02.2006 г. по силата, на който Е. Я. К. качеството си на дарител, дарява на Д. Станчова В., наречена надарен сума от 200000 щ. д. с легова равностойност 308800 лв. Договорът за дарение не е заверен пред нотариус, и ревизиращия екип не е взел под внимание получените средства от дарителя.

Според вещото лице, ако сумата от дарението се вземе под внимание в приходната част на паричния поток, то приходите ще превишат разходите с 235957,80 лв. С предоставените средства от дарението покрива разходите на жалбоподателката и остава сума в размер на 235957,80 лв.

Вещото лице установява и, че за 2007 г. от ревизиращите е констатирано превишение на извършените разходи над получените приходи, респективно недостиг на парични средства в размер на 3415,73 лв. Върху формираната данъчна основа за общия годишен доход на жалбоподателката таблицата по чл. 48 от ЗОДФЛ /отменен/ е определен дължим данък за 2007 г. в размер на 1143,79 лв. От ревизиращия екип в паричния разход са включени статистически данни за паричен разход на едно лице в лема по месеци, разходи за командировки, разходи по програма V. на НАП, движение по банкова сметка намерили отражение в паричните потоци. Подробен опис на установения от ревизиращия екип приход и разход на база паричен поток вещото лице посочва в таблица. При анализ на посочените в таблицата данни, в паричния приход са включени 550 лв., представляващи изтеглени от банкова сметка средства. В разходната част на паричния поток са включени паричен разход за едно лице и S от паричен разход средно за домакинство взети от НСИ, извършени плащания на такси за обучение в У. и включени разходи за пътувания до страни членки на ЕС, съгласно Наредбата за командировки в чужбина в общ размер на 3965,81 лв. Според вещото лице и в този случай, ако се вземе под внимание наличността оставаща от дарената сума през 2006 г., на практика е достатъчна за покриване на разхода за 2007 г.

Съдът е приел и допълнително заключение на ССЕ, което също се кредитира от като вярно и безпротиворечиво дадено. Според него вещото лице прави анализ на движение на паричните средства по картовата сметка и данните взети от ревизиращия екип на паричните средства на Д. С. В.. Въз основа на този анализ вещото лице е установило, което се кредитира от съда,

че за 2005 г. липсват данни за движение по картова сметка, за 2006 г. са внесени 480 лв. по картова сметка, от които са изтеглени в брой 270 лв., и са платени стоки или услуги на стойност 184 лв., за 2007 г. по картовата сметка са постъпили 340 лв., като разход са отчетени 300 лв., изтеглени в брой. Наличността на сметката в края на годината е 40 лв., за 2008 година по картовата сметка са постъпили 6988,17 лв. и са изразходване 6968,97 лв., от които 6400 лв. изтеглени в брой и 568,97 лв., платени стоки или услуги, за 2009 г. по картовата сметка са постъпили 14703,20 лв. и са изразходвани 14498,64 лв., от които 8580 лв. изтеглени в брой и с 5918,64 лв. са платени стоки или услуги, за 2010 г. по картовата сметка са постъпили 6573,56 лв. от които 1440 лв. обезщетения за ползван отпуск по болест и майчинство и са изразходвани 5868,07 лв., от които 2340 лв. изтеглени в брой и с 3528,07 лв. са платени стоки и услуги.

За периода 2005 -2007 г., за който от ревизиращия екип е установен недостиг на парични средства, с картова сметка са платени стоки и услуги в размер на 184 лв. При съобразяване на получените по картовата сметка суми и извършените тегления взети под внимание от ревизиращия екип и извършените плащани за стоки и услуги през картовата сметка не са отчетени. За 2005 г. от ревизиращия екип е установено превишение на извършените разходи над получените приходи, респективно недостиг на парични средства в размер на 2438,49 лв. Върху формираната данъчна основа за общия годишен доход на жалбоподателката таблицата по чл. 35 от ЗОДФЛ /отменен/ е определен дължим данък за 2005 г. на 151,70 лв. В разходите за 2005 г. от 3464,99 лв. са включени паричен разход средно за едно лице в лева по данни на НСИ, което е 1959 лв. Недостигът на средства за годината с включените паричен разход средно за едно лице в лева по данни на НСИ е 2764,99 лв. за съда да влошава положението на жалбоподателя, сумата като недостиг за 2005г. следва да е в размера определен от ревизиращия екип.

Вещото лице по допълнителното заключение на единичната допълнителна ССЕ, дава и вариант, при който ако от паричният поток се изключат 1959 лв. без включване на паричен разход средно за едно лице в лева по данни на НСИ, недостигът на средства е в размер на **805,99 лв.** Правилно и според приложените по делото писмени доказателства, вещото лице е констатирало, че за 2005 г. по делото не са приложени данни за наличие на банкова или картова сметка.

Установява се от констатациите на вещото лице в същото допълнително заключение, че за 2006 г. от ревизиращите е установено превишение на извършените разходи над получените приходи, респективно недостиг на парични средства в размер на 72842,20 лв. Върху формираната данъчна основа за общия годишен доход на жалбоподателката таблицата по чл. 35 от ЗОДФЛ /отменен/ е определен дължим данък за 2006 г. на 16846,13 лв. От ревизиращия екип в паричния разход са включени статистически данни за паричен разход на едно лице в лева по месеци, разходи за командировки, разходи по програма V. на НАП, движение по банкова сметка намерили отражение в паричните потоци. Размерът на сумата за паричен разход на едно лице по месеци по данни на НСИ за 2006 г. е 2235 лв. За

2006 г. с картовата сметка са платени 184 лв. Размерът на разходите на едно лице по месеци по данни на НСИ, намалени с 184 лв. платени с картовата сметка е 2051 лв. Съдът намира, че сумата от 184лв. като плащане от POS, от банковата сметка на жалбоподателката ,както е установило вещото лице, също следва да се включи в приходната част на паричния поток за 2006г., така както ревизиращите са направили това със сумата от 200лв. на стр.29 от РА, респ. стр.45 от делото. Според таблицата на вещото лице към допълнителното заключение на ССе, тази сума е изтеглена на дата 11.09.2006г.Сумата от 184 лв. е приход за жалбоподателката, тъй като съдът като кредитира заключението на допълнителната ССЕ, тя служи за заплащане на стоки, а е и доказан произхода ѝ.

Съобразно поставените от жалбоподателката задачи на допълнителната ССЕ, вещото лице установява и заключава, че размерът на недостига на средства без включените средства за паричен разход на едно лице в лева по месеци, е 70607,20 лв. Ако в приход на паричния поток се включат посочените в Договор за дарение срещу гледане от 14.02.2006 г. за дарени на жалбоподателката 200000 щ.д. с левова равностойност 308800 лв., то приходите ще превишават разходите с 235957,80 лв.

За 2007 г. от ревизиращият екип е установено превишение на извършените разходи над получените приходи, респективно недостиг на парични средства в размер на 3415,73 лв. Върху формираната данъчна основа за общия годишен доход на жалбоподателката таблицата по чл. 48 от ЗДДФЛ, е определен дължим данък за 2007 г. в размер на 1143,79 лв. От ревизиращия екип в паричния разход са включени статистически данни за паричен разход на едно лице в лева по месеци, разходи за командировки, разходи по програма V. на НАП, движение по банкова сметка намерили отражение в паричните потоци. Общият размер на недостига на средства за 2007 г. изчислен на база описаните по горе разходи е 3415,81 лв. Общият размер на паричен разход на едно лице в лева по месеци по данни на НСИ за 2007 г. е 3209,43 лв.Съгласно данните на приложените по делото банкови извлечения от картовата сметка са изтеглени 300 лв., липсват данни за плащане на разходи и покупки с картовата сметка.

Съдът като съобразява таблицата на формирания паричен поток за 2007г. и фактическите установявани на ревизиращите в РА на стр. 31 от РА, респ. стр. 46 от делото, приема, че тази сума изтеглена веднъж като 100лв. и веднъж като 200лв. на 04.10.2007г. и е включена в графа приходи на лицето за 2007г. Не се налага следователно нейното повторно включване в паричния поток за съответната година.

Видно е от РА и заключенията на единичната и допълнителна ССЕ, че захранването по сметката на жалбоподателката е и от обезщетения за гледане на дете , изплатени застрахователни щети от доходи от сметки на дружество М. О., което обаче се е случило след 2007г. и сумите постъпили от тези източници не се отнасят за оспорвания период.

При изготвяне на паричния поток за всяка година, ревизиращите са взели предвид сумата на паричен разход средно на лице от домакинството преди брака-22.04.2007г. и за S от домакинството след тази дата.

Следва да се отбележи и, че на жалбоподателката не е включена

сумата от 36 000 евро в паричния поток за 2006г. по договор за продажба от 08.11.2006г. на стр.126 от делото.

Като краен резултат в РА са установени за 2005г. задължение по ЗОДФЛ в размер на 151, 70лв, за 2006г. сума в размер н 16846, 13лв. и за 2007г. сума в размер на 1143,78лв., ведно с лихвата върху трите главници, общо в размер на 10978, 89лв.

От правна страна, съдът намира следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срока по чл.156 ал.5 от ДОПК, като предмет на оспорване е РА, в частта, в която не е отменен с решението на директора на Дирекция „О.“/понастоящем „ОДОП“/. Жалбоподателят е лице, което е адресат на оспорвания РА, който има правен интерес от обжалването му, тъй като са засегнати негова права и законни интереси, свързани с допълнително установените данъчни задължение за 2005,2006 и 2007година .

Оспореният ревизионен акт е издаден от местно компетентен орган, видно от обсъдените в настоящото изложение заповеди за възлагане на ревизия и за компетентност на лицето издало РА. Последният е издаден и при спазване на предписаната от закона форма по чл.120 от ДОПК.

При постановяването му не се констатира съществени процесуални нарушения на административнопроизводствените правила при неговото издаване, същият е съобразен с целта на закона.

Ревизията е протекла по особения ред на чл.122 от ДОПК, за което жалбоподателката е надлежно уведомена с Уведомлението по чл.124 от ДОПК, като на ревизираното лице е предоставен и 14 дневен срок да представи доказателства. Неоснователни са възраженията на задълженото лице в тази насока, че не й е предоставен срок, в който да депозира доказателства, тъй като тя го е получила лично на 26.04.2012г.-стр.148 от делото.

Видно от констативната част на РА ревизията е протекла в хипотезата на чл.122, ал.1 т.2 и т.7 от ДОПК.

Според т.7 ревизиращите са установили в хода на проверката, че декларираните и/или получените приходи от задълженото лице, не съответстват на имущественото и финансовото му състояние за ревизирания период. Затова са и приели, че са налице данни за укрити приходи или доходи.

Съдът приема, че при подобен род ревизии органът по приходите е длъжен да определи данъчна основа. Критериите за определяне на последната са очертани в чл. 122, ал. 2 от кодекса и същите са лимитивно изброени, като целта на законът е данъчната основа да бъде определена в максимална степен обективно, т.е. в най-близка степен да е равна на действителната. Това съответствие по различни причини не винаги може да бъде постигнато. Правилно затова като са установили недостиг на средства и са установени данни за укрити приходи или доходи, ревизиращите са приложили особения ред на ревизия по чл.122 от ДОПК.

Жалбоподателката оспорва така направените констатации, като твърди че позоваването на нормата на чл. 122, от ДОПК е неприложима в случая и не е правилно определена основата за облагане, тъй като е

използвана Наредбата за служебните командировки и специализации в чужбина при изчисление на разходите за пътувания. Освен това жалбоподателят твърди, че част от пътуванията в чужбина са изцяло за сметка на трети лица, на които тя и съпруга ѝ, са гостували по тяхна покана. Твърди също, че салдото за трите години не е определено правилно. При преглед на съдържанието на РА и приложенията към него, административния орган е приел, че органите по приходите са направили неправилни изводи и незаконосъобразно са мотивирали констатациите в акта.

Въпросът, който по делото следва да получи отговор, е може ли да се вземе предвид Наредбата за служебните командировки и специализации в чужбина за определяне разходите на жалбоподателя при излизанията му в чужбина. При липсата на доказателства за направените разходи от страна на жалбоподателката, съдът намира, че на поставения въпрос следва да се даде положителен отговор. Става въпрос за разходи, които безспорно са извършени от задълженото лице. В случая Наредбата може да бъде използвана като единствен възможен източник за максимално достоверно определяне на извършените от ревизираното лице разходи, предвид непредставянето на доказателства за действително извършените разходи. Съдът в този смисъл намира и, че при ревизията по аналог, ревизиращият орган разполага с правомощието да търси доказателства, с които да установява по косвен начин твърденията си, вкл. позовавайки се на разходите по въпросната Наредба.

В този смисъл съдът не кредитира депозираните от жалбоподателката декларация от посочените физически лица, досежно обстоятелството, че за периода 2004-2012г. жалбоподателката е пребивавала в А., Гърция и Л. на разноски на същите, както и, че за периода на 07.05.2007г.-19.05.200г. е пътувала с круиз на разноски на единия от деклараторите. Освен по съображенията по-горе, изложени от съда при обсъждане на всяка една декларация, съдът намира, че и твърденията на В. И. П. от дата 30.05.2012г. се касае или за дарение на парична сума, в размер на заплатената такава за круиза или за договор сключен от него в полза на трето лице, в случая младоженците. В първата хипотеза, формата на договора би била писмен договор с нотариална заверка на подписите, а във вторият случай не е доказана точната сума заплатена за круиза от него на организаторите предоставящи тази туристическа услуга.

За да достигне до горния извод, съдът намира, че декларациите са части диспозитивни документи, които нямат достоверна дата, съставени са през май 2012г. Затова следва да се приеме, че са били създадени нарочно за целите на доказване в процеса. Дори и да не са създадени с нарочна цел като посочената от съда, то същите са общи и не сочат на конкретно сторени разходи по пътуванията на жалбоподателя извън територията на РБ, които да опровергават фактическите констатации на ревизиращите в РА.

Съдът не кредитира декларацията на Е. Е. П. на стр. 326 от делото досежно действителността на договора за дарение на пари срещу издръжка и гледане. Тя е трето лице по отношение на облигационната връзка между жалбоподателката и нейния дядо и не може да декларира обстоятелства по съдържанието на писмения договор. Това е така, защото според чл.225 от ЗЗД

, с договора за дарение дарителят отстъпва веднага и безвъзмездно нещо на дарения, който го приема. Дарението на движими имуществва трябва да стане в писмена форма с нотариално заверени подписи или чрез предаване, а на ценни книжа - по надлежния начин за прехвърлянето им. В случая е видно от договора, че не е спазена формата за действителност на договора, нито сумата реално е предадена. При тази констатация съдът намира, че жалбоподателката не е била надарена със сумата от 200 000 щатски долара.

Съдът кредитира нотариално заверената декларация от М. Д. Ш. от дата 01.07.2013г., независимо, че тя е създадена след постановяване на оспорения ревизионен акт и в хода на настоящото съдебно производство. Същата има характер на разписка за погасено парично вземане по смисъла на ЗЗД, на което се позовава кредитора т.с в случая жалбоподателя.

Установи се от извлечението от банковата сметка на жалбоподателката в Банка Д. ЕАД/лист 13 от делото/, че същата е получила превод от 45 000 евро на 10.11.2006г. Пак според него на тази дата е предоставила на М. Д. Ш. сумата от 35 000 евро, посочено е в извлечението, че е от заем. Това противоречи на декларираното по-рано от жалбоподателката, че сумата от 46 000 евро е употребена за покупка на апартамент в [населено място], [улица], като общата стойност на покупката, е 100 922 лв. Разликата от 11042лв. са предоставени безвъзмездно от баща ѝ. В тази насока РА е правилен и законосъобразен, защото съдът не приема за доказано, че със сумата от 35 000 евро е заплатено от страна на жалбоподателката закупуване на недвижимия имот на 20.12.2006г. на апартамент в [населено място], [улица] и магазин. Същата сума обаче, следва да се отчете като приход за жалбоподателката.

Д. В. твърди, че за ревизирия период е била студентка. Същата е [дата на раждане]

Според чл. 82, ал.1 и ал.2 от СК/отм./ в редакцията към периода 2005-2007г., до ДВ бр.59 от 2007г.родителите дължат издръжка на своите ненавършили пълнолетие деца независимо дали са трудоспособни и дали могат да се издържат от имуществото си. Родителите дължат издръжка и на своите навършили пълнолетие деца, ако последните не могат да се издържат от доходите си или от използване на имуществото си, когато учат редовно в средни, полувисши и висши учебни заведения за предвидения срок на обучение, до навършване на 20-годишна възраст при обучение в средно и на 25-годишна възраст при обучение в полувисше или висше учебно заведение. Според тази норма тя има субективно право да търси издръжка от своите родители да навършване на 25 годишна възраст

Според чл.84 от СК /отм. в сила до 2009г./, размерът на издръжката се определя според нуждите на лицето, което има право на издръжка, и възможностите на лицето, което я дължи.

След като жалбоподателката в жалбата до съда се позовава на тези текстове от закона, същата следваше да докаже и да обори констатациите в РА, а именно, че за процесния период е учила в редовна форма на обучение в полувисше или висше учебно заведение. Тя представи единствено една страница от диплома за завършено образование от У., като не е ясен нито периода на обучение, нито формата на обучение според текста на СК.

Допълнително същата не доказва и, че е получавала издръжка в посочения в жалбата размер от 150лв., тъй като не посочи и представи доказателства за своите твърдения съобразно нормата на чл.84 от СК за периода 2005-2007г. Дори и да се приеме, че за периода 2005-2007г., тя и била студентка в някоя от формите на обучение по чл.82 от СК /отм./, защото ма такива записвания в посочения от ревизиращите паричен поток –плащане 100лв. такса У. през август 2007г., то това пак не сочи на извод, че възможностите на родителите ѝ са били според чл. 84 от СК /отм./ да дават издръжка в посочения от нея размер на 150лв.

Затова съдът намира за правилни изчисленията на началното салдо и разполагаемите парични средства в данъчните периоди, посочени от ревизиращите.Те се основават на анализ на паричните потоци, като са включени средствата за издръжка на жалбоподателя по данните от НСИ. Превишението на разходите над приходите по данъчни години е възприето като данъчна основа по чл. 122 от ДОПК. Затова и при липса на конкретни доказателства за сторените от страната разходи, правилно ревизиращите са се позовали на статистическите данни от НСИ за конкретните години, които следва да фигурират в паричния поток.

По отношение на паричния поток по години, съдът намира следното:

Видно е от РА, че за 2005г. началното салдо е 0,00 лева, доколкото ревизиращите са констатирани, че лицето не представя доказателства за доходи към 31.12.2004г., като са се позовали на чл.37, ал.4 от ДОПК. На база хронологично проследяване на движението на паричните средства, ревизиращите констатират, което се възприема от съда с оглед сторените изчисления и паричния поток на лицето, че данъчната основа за 2005г. е 2438,49лв., представляваща сбор от декларираните облагаеми доходи за 2005г.-0,00лв. и недеклаираните парични средства в размер на 2438,49лв.

Изчислен по скалата на чл.35, ал.1, ред. ДВ бр. 108 от 2004г., в сила от 01.01.2005г. от ЗОДФЛ/отм./, сумата на дължимия се данък възлиза на 151,70лв., поради което установеният данък за донасяне е сумата от **151,70лв.**, изчислен правилно.

За 2006г. отново лицето не е подало годишна данъчна декларация по чл.41 от ЗОДФЛ/отм./ Началното салдо е 0,00лв. тъй като не следва да се пренася отрицателната величина от паричния поток за предходната година. Това е така, защото данъкът върху доходите на физическите лица е годишен т.с. дължи се за конкретната година. Противното би означавало да се влоши и положението на страната, в случая жалбоподателя по смисъла на ДОПК, ако съдът приеме, че като начало салдо за текущата година следва да се приеме отрицателната величина от предходната такава, послужила при формирането на данъчната основа за съответната година.

Това няма да се отнася ако приходите на лицето са повече от разходите му в края на календарната година. Тогава разликата между положителната и отрицателната величини, ако е положително число, ще може да се пренесе за следващата календарна година, тъй като наличните средства са разполагаеми и ще участват ефективно в определяне на паричния поток на физическото лице.

В случая за жалбоподателката за 2006г. са установени отрицателни стойности

за съответната данъчна година на база хронологичното проследяване на движението на паричните средства. Ревизиращите и тук са приели, че разходите превишават приходите.

В паричния поток за 2006г. съдът намира, че ревизиращият екип е допуснал грешка като не е включил сумата от 1000 евро получена от Д. В.. Това е така, защото с договора за продажба на недвижим имот акт №145, том 2, рег.№ 17017 дело №252 от 2006г. с дата 08.11.2006г., жалбоподателката е декларирала, че е получила сумата от 1000 евро в деня на изповядване на сделката, а именно на 08.11.2006г. За да достигне до този извод, съдът намира, че в частта по нотариалното удостоверяване на този факт, нотариалният акт служи като разписка за получена сума и не е опровергана неговата официална доказателствена сила, досежно достоверността на подписите на страните по договора.

На следващо място, видно е от РД, който на осн.чл.120 от ДОПК, е неразделна част от РА, че ревизиращите по същество не оспорват обстоятелството, че жалбоподателката е получила сумата от 35 000 евро по тази продажба. Същото обстоятелство се установи и от обсъденото по-горе извлечение от сметка на стр.13 от делото, не се оспорва и от Директора на дирекция „О.“/тогава/ в решението, констатирано е и като фактическо установяване в таблицата от РА, относно движението по сметка на жалбоподателката в Банка Д. ЕАД. Единственият спорен момент е дали тези 35 000 евро са послужили на жалбоподателката да заплати с тях продажната цена на апартамента и магазин , така, както декларира тя в писмена декларация на стр. 92 от делото. Безспорно от страна на задълженото лице не са представени доказателства и не са оборени фактическите констатации в РА, че с тази сума не е заплатена продажната цена по договора за покупка на ап.№9 и магазин на [улица] и магазин за сумата от 100 922лв.

След като обаче жалбоподателката реално е получила през 2006г. сумата от 35 000 евро чрез банков превод с посоченото основание-продажба на недвижим имот, то за формиране на приходната част на паричния поток за 2006г. е ирелевантно дали тя после я е използвала за покупка на друга вещ. Това е така, защото като приход за съответната данъчна година -2006г. те е била разполагаема. Ирелевантно е дали впоследствие е била дадена и в заем на трето лице, тъй като тя съществува като ликвидно вземане във всеки един момент до неговото изискуемост. А както се установи от декларацията на М. Д. Ш. от дата 01.07.2003г., нотариално заверена, същата декларира, че е върнала заетата сума на 14.12.2006г. Тази декларация както съдът спомена по-горе има характер на разписка за погасяване на парично вземане, което се предоставя на кредитора, който се позовава на него, т.с. приема погасяване на неговото парично вземане. Затова от сумата 72 842,20лв. с отрицателен знак, което е и установено салдо, и данъчна основа за облагане за 2006г., следва да се извади левовата равностойност на 36 000 евро/1000евро получени при изповядване на сделката на 08.11.2006г. и 35 000 евро заплатени по банков път на 10.11.2006г./или сумата от 70409,88лв. От получената разлика следва да се извади и сумата 184лв. по съображенията, които съдът изложи при обсъждане на заключението на допълнителната единична ССЕ, т.с. от 2432,32лв. се изважда 184лв. и математически

изчислен, резултатът е 2248,32лв.

Съдът следователно намира, че установеното крайно салдо –недостиг на парични средства за 2006г. възлиза на 2248,32лв. Въз основа на това и чл.35, ал.1 от ЗОДФЛ, ред. ДВ бр 102 от 2005г. в сила от 01.01.2006г. се формира като сума от данъчната основа на облагаемия доход-0,00лв. и недеklarирани парични средства в размер на 2248,32лв.

Съгласно таблицата по чл.35 от ЗОДФЛ, данъкът изчислен възлиза на **17,64лв.**

За 2007г. ревизираното лице е извършило разходи за потребление на S от домакинство /жалбоподателката е сключила граждански брак на 22.04.2007г./ и средно на лице посочени в статистическия справочник. Включени са още разходи за командироване, за V. на НАП [населено място], движение на банкови сметки, намерили отражение в паричния поток, други разходи. И тук ревизиращите органи са приели, че началното салдо следва да е 0,00лв. за текущата 2006г.

При формиране на паричния поток за 2007г. не е включено като приход деклариранията от жалбоподателката сума в размер на 70 500 лв./стр.63 от делото/.Не е обсъдено от ревизиращите защо не е включена в паричния поток.

Съдът намира, че тази декларация макар и да е посочено в нея, че изхожда от Д. С. В., не е подписана от нея и не е ясно авторството ѝ. Същата няма белезите на документ и на писмено доказателство по смисъла на ДОПК и ГПК. Затова съдът намира, че сумата от 70 500лв., не следва да се включи като приход за 2007г., съответно S за жалбоподателката, доколкото се твърди, че е получена в режим на СИО.

В случая е обложено физическото лице Д. С. В., а не нейното семейство, респ. домакинство. Обстоятелството, че е изготвен паричен поток на приходите и разходите на цялото домакинство, включващо ревизираното лице и съпруга ѝ след 22.04.2007г., е неотнoсимо към определянето на обекта на облагане. Паричният поток е съставен за домакинството, а не за отделното лице по причина, че при режима на съпружеска имуществена общност приходите и разходите на съпрузите следва да се отчитат общо и в последствие да се разделят поравно между тях, доколкото нито един от двамата съпрузи не ангажира доказателства за режим на разделност по отношение на съпружеската имуществена общност.

В настоящия случай е извършено индивидуално облагане по реда на ЗОДФЛ/ЗДДФЛ, като само данъчната основа е формирана съгласно чл.122 от ДОПК, изискващ изготвяне на паричен поток на приходите и разходите, който паричен поток при семейства, сключили граждански брак /в случая на 22.04.2007г./, е общ за цялото семейство или домакинство.

За пълнота следва да се посочи и, че при действието на чл.19, ал.1 от СК /отм./СИО като съвкупност от права, се разпростира върху движимите, недвижимите вещи, права върху вещи, влогове, т.с. всичко, което е придобито по време на брака в резултат на съвместен принос на двамата съпрузи. Придобитите от съпруга доходи, освен ако не се трансформират в права по чл.19 ал.1 от СК /отм./, не се включват в режима на СИО, поради което

презумпцията за съвместен принос за тях няма да се прилага. Пак при действието на отменения СК, чл.25, приложим за публичноправните отношения за периода 2005-2009г. на ревизираното лице, сочи, че разходите за задоволяване на нужди на семейството, се поемат от двамата съпрузи общо, респ. това обосновава и тяхната солидарна отговорност. Ако разходите на съпрузите за нуждите на семейството, са поети от единия от тях, това не предполага за целите на данъчното облагане разпределянето им някакво съотношение. Това би било допустимо единствено по чл. 112, ал.1, т.2 от ДОПК, който текст най-точно е свързан с придобитите по време на брака между съпрузите, права и вземания, респ. извършените от семейството разходи за задоволяване на нуждите на семейството и приложими за В. и нейния съпруг за периода от 22.04.2007г. до 31.12.2007г..

Съдът намира, че за периода 2005-2007г. на жалбоподателката не е изплащано обезщетение за майчинство, поради което заключението на допълнителната ССЕ, е неотнормено за периода 2005-2007г. Такова тя е получавала считано от 2008,г., но предмет на оспорване са установените данъчни задължения за периода 2005-2007г.

Затова за 2007г. отново началното салдо е 0,00лв., като за тази година отново са установени отрицателни стойности на база хронологичното проследяване на паричните средства, т.с. към съответния момент разходите превишават размера на доказаните от лицето парични средства за тяхното покритие.

Недостигът на парични средства следователно правилно е определен от ревизиращите в размер на 3415,73лв.

Според чл.17 от ЗДДФЛ и тук общата годишна данъчна основа е сбор от годишните данъчни основи за всеки конкретен вид доход, в зависимост от източника и намалена с предвидените в този закон данъчни облекчения.

Размерът на данъчната основа за 2007г. за облагане, се определя в размер на 3415,73лв.

Изчислен по таблицата към чл.48, ал.1 от ЗДДФЛ, данъкът по чл.48 от ЗДДФЛ е 211,46 лв., а не както са посочили ревизиращите 1143,78лв.

Съгласно чл. 160, ал.2 ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материално-правните разпоредби по издаването му. Съдът намира, че обжалваният ревизионен акт е издаден от компетентен орган по приходите по смисъла на чл. 118, ал.2 и чл. 119, ал.3 от ДОПК. Спазена е формата по чл. 120, ал.1 ДОПК. Обжалваният административен акт е съобразен с целта на закона, няма допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила при неговото издаване, но е нарушен материалния закон при определяне на данъчната основа по чл.35 от ЗОДФЛ/отм./ и чл.48, ал.1 от ЗДДФЛ. Затова като незаконосъобразен ревизионният акт трябва да бъде изменен, тъй като съдът решава спора по същество.

По разноските:

На осн.чл.161, ал.1, изр. от ДОПК, на жалбоподателката се следват сторените и доказани по делото разноски за държавна такса и депозит за вещо лице съразмерно с уважената част от жалбата. Не се дължи претендираното от

процесуалния представител на жалбоподателката адв. възнаграждение в съдебно заседание на 15.10.2013г. и конкретизирано в размер на 2260лв. в писмените бележки по делото, тъй като не са представени доказателства, че сумата е реално заплатена от Д. С. В.-П. на адв.Н..

Затова и доколкото по делото страните не са представили списък с разноските по чл. 80 от ГПК, които да установява други претендирани суми, съдът намира, че жалбоподателката е сторила разноски за внесена държавна такса в размер на 10лв. и депозит за вещо лице в размер на 750лв.

Изчислени по реда на чл.161, ал.1, изр.1 от ДОПК, разноските които се следват на жалбоподателката са 744,05лв., а на ответната страна тъй като е била представлявана от юрисконсулт Б., съответно по чл.161, ал.1, изр.2 от ДОПК се дължи сумата от 17,06лв.

Воден от горното, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. С. В. - П. от [населено място], [улица] чрез адв. А. Н. със служебен адрес : [населено място], [улица] А , ет.1 ап.4 против Ревизионен акт №[ЕГН]/31.05.2012г. издадено от Главен инспектор при ТД на НАП, потвърден с Решение № 2744 от 24.11.2012г. на директор на Дирекция „ О. „ при ЦУ на НАП, понастоящем Директор на Дирекция „ОДОП” при ЦУ на НАП [населено място] в частта по определения данък по чл.35, ал.1 от ЗОДФЛ, ред.ДВ бр. 108 от 2004г., в сила от 01.01.2005г. за 2005г. /отм./ в размер на **151,70лв.** и съответната лихва за периода на забавата,

ИЗМЕНЯ по жалба на Д. С. В. - П. от [населено място], [улица] чрез адв. А. Н. със служебен адрес : [населено място], [улица] А , ет.1 ап.4, Ревизионен акт №[ЕГН]/31.05.2012г. издадено от Главен инспектор при ТД на НАП, потвърден с Решение № 2744 от 24.11.2012г. на директор на Дирекция „ О. „ при ЦУ на НАП, в частта по установения данък общ доход за **2007г.**, като в частта по установения данък по чл.48 ал.1 от ЗДДФЛ **ОПРЕДЕЛЯ** същия в размер на **211,46лв.** данък за довносяне, ведно с лихвата за забава върху публичното вземане за периода на забавата, вместо определения с Р. акт №[ЕГН]/31.05.2012г. данък в размер на 1143,78лв. ведно със съответната лихва за забава за периода на забавата.

ИЗМЕНЯ по жалба на Д. С. В. - П. от [населено място], [улица] чрез адв. А. Н. със служебен адрес : [населено място], [улица] А , ет.1 ап.4, Ревизионен акт №[ЕГН]/31.05.2012г. издадено от Главен инспектор при ТД на НАП, потвърден с Решение № 2744 от 24.11.2012г. на директор на Дирекция „ О. „ при ЦУ на НАП, в частта по установения данък общ доход за 2006г., като на осн.чл. 35, ал.1 от ЗОДФЛ, ред. ДВ бр. 102 от 2005г., в сила от 01.01.2006г. /отм./ **ОПРЕДЕЛЯ** същия в размер на **17,64лв.** данък за довносяне и съответната лихва за забава за периода на забавата върху тази сума, вместо определения с Ревизионен акт №[ЕГН]/31.05.2012г. издаден от Главен инспектор при ТД на НАП, сума за довносяне данък в размер на 16 846,13лв., ведно със съответната лихва за забава за периода на забавата .

ОСЪЖДА Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” при ЦУ на НАП [населено място], на осн.чл.161, ал.1, изр.1 от ДОПК да заплати на Д. С. В. - П. от [населено място], [улица] чрез адв. А. Н. със служебен адрес : [населено място], [улица] А , ет.1 ап.4 съдебно-деловодни разноски в размер

на **744,05 лв.**

ОСЪЖДА Д. С. В. - П. от [населено място], [улица] чрез адв. А. Н. със служебен адрес : [населено място], [улица] А , ет.1 ап.4 на осн.чл.161, ал.1, изр.2 от ДОПК да заплати на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” при ЦУ на НАП [населено място], съдебно-деловодни разноси в размер на **17,06 лв.**

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република Б. в 14 дневен срок от съобщението до страните и СГП.

СЪДИЯ: